

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 1. júna do 31. júla 2015

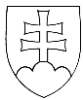
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Dane	4
C.	Oblasť: Doprava.....	6
D.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	7
E.	Oblasť: Energetika	7
F.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	8
G.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	9
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	10
I.	Oblasť: Obchodná politika.....	10
J.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	11
K.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	12
L.	Oblasť: Prístup k dokumentom	13
M.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	15
N.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	15
O.	Oblasť: Sociálna politika.....	16
P.	Oblasť: Štátna pomoc	17
Q.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	19
R.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu.....	22
S.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	22
T.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	22
U.	Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv	23
V.	Oblasť: Životné prostredie.....	23
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	25
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	25
B.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	26
C.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	26
D.	Oblasť: Prístup k dokumentom	27
E.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	28
F.	Oblasť: Štátna pomoc	28
G.	Oblasť: Životné prostredie.....	30
H.	Oblasť: Verejné zdravie	30

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-1/14 Base Company a Mobistar (11. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/22/ES – Články 4, 9, 13 a 32 – Záväzky univerzálnej služby a záväzky sociálnej služby – Poskytovanie prístupu na pevnom mieste a poskytovanie telefónnych služieb – Prijateľnosť taríf – Osobitné voľby tarify – Financovanie záväzkov univerzálnej služby – Doplnkové povinné služby – Mobilné komunikačné služby a/alebo predplatený prístup k internetu“

V tejto veci bolo sporné, či sa osobitné (sociálne) tarify a finančný mechanizmus stanovený smernicou o univerzálnej službe vzťahujú aj na mobilné komunikačné služby a mobilný internet. Operátori v Belgicku sa totiž bránili príspevkom, ktoré mali odvádzať na základe belgického práva. Súdny dvor rozhodol, že smernica o univerzálnej službe nezavádza osobitné sociálne tarify pre mobilné komunikačné služby a mobilný internet. Naopak, osobitné sociálne tarify musia byť ponúknuté určitým kategóriám spotrebiteľov pri telefónnych a internetových službách s tzv. prístupom na pevnom mieste.

C-207/14 Hotel Sava Rogaška (24. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Prírodné minerálne vody – Smernica 2009/54/ES – Článok 8 ods. 2 – Príloha I – Zákaz uvádzania na trh „prírodnej minerálnej vody z jedného a toho istého zdroja“ pod viac ako jedným obchodným označením – Pojem“

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Hotel Sava Rogaška a Slovinskom vo veci odmietnutia uznania obchodného označenia, ktoré chce HSR používať pre prírodnú minerálnu vodu. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, ako sa má vykladať pojem „prírodná minerálna voda z jedného a toho istého zdroja“, uvedený v čl. 8 ods. 2 smernice 2009/54 o využívaní a uvádzaní na trh prírodných minerálnych vôd. Súdny dvor konštatoval, že tento pojem označuje prírodnú minerálnu vodu vyťažovanú z jednej alebo viacerých prirodzených alebo umelo vyvrtaných výstupných ciest, ktorá má pôvod v jednej a tej istej vodnej tabuli alebo v jednom a tom istom podzemnom ložisku. Vo všetkých týchto prirodzených alebo umelo vyvrtaných výstupných cestách však táto voda musí mať z hľadiska kritérií smernice totožné vlastnosti, ktoré zostávajú stabilné v rámci limitov prirodzenej fluktuácie.

C-18/14 CO Sociedad de Gestión y Participación a i. (25. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Priame poistenie s výnimkou životného poistenia – Smernica 92/49/EHS – Články 15, 15a a 15b – Obozretné posudzovanie nadobudnutí a zvýšení kvalifikovaných podielov – Možnosť pripojiť obmedzenie alebo požiadavku k schváleniu navrhovaného nadobudnutia“

Vnútroštátny spor sa tykal možnosti, resp. povinnosti Holandskej centrálnej banky ako príslušného orgánu podmieniť schválenie navrhovaných nadobudnutí kvalifikovaných podielov v jednej spoločnosti inou spoločnosťou. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že členský štát

môže vnútroštátnym právom za okolností, keď príslušný vnútroštátny orgán môže platne vyjadriť nesúhlas s navrhovaným nadobudnutím podľa smernice, povoliť tomuto orgánu spojiť povolenie navrhovaných nadobudnutí s obmedzeniami alebo požiadavkami buď z vlastného podnetu, alebo formulovaním záväzkov navrhnutých navrhovaným nadobúdateľom za predpokladu, že tým nebudú dotknuté práva tohto nadobúdateľa. Tiež rozhodol, že príslušný vnútroštátny orgán nie je na základe smernice povinný uprednostniť uloženie obmedzení a stanovenie požiadaviek pred zamietavým stanoviskom.

C-360/14 P Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (9. 7. 2015)

„Odvolaie – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2009/48/ES – Bezpečnosť hračiek – Limitné hodnoty pre olovo, bárium, arzén, antimón, ortuť, nitrozamíny a nitrozovateľné látky v hračkách – Rozhodnutie Komisie nepovoliť v celom rozsahu zachovanie hraničných hodnôt pre tieto látky prostredníctvom vnútroštátnych ustanovení, oznámených nemeckými orgánmi – Dôkaz o vyššej úrovni ochrany pre ľudské zdravie zabezpečenej vnútroštátnymi ustanoveniami“

Ešte v roku 2012 EK rozhodla o neschválení žiadosti Nemecka o zachovanie národných limitných hodnôt pre určité chemické látky v hračkách, ktoré platili v Nemecku pred prijatím novej smernice týkajúcej sa hračiek, resp. ktorým rozhodla o časovom obmedzení schválenia vo vzťahu k niektorým týmto látkam. Všeobecný súd následne rozhodnutie EK zrušil iba sčasti¹, a preto sa Nemecko voči rozsudku Všeobecného súdu odvolalo. Súdny dvor však odvolanie zamietol, pretože Všeobecný súd sa pri zamietnutí žaloby nedopustil nesprávneho právneho posúdenia. Správne totiž prisúdil dôkazné bremeno Nemecku. Nemecko pritom nepreukázalo, že jeho vnútroštátne ustanovenia, zodpovedajúce pôvodnej úprave EÚ, zabezpečia pri vyššiu úroveň ochrany verejného zdravia ako nové harmonizačné opatrenie EÚ.

B. Oblasť: Dane

C-285/14 Brasserie Bouquet (4. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Smernica 92/83/EHS – Spotrebné dane – Pivo – Článok 4 – Malé nezávislé pivovary – Znížená sadzba spotrebnej dane – Podmienky – Nepracovanie na základe licencie – Výroba podľa výrobného postupu patriaceho tretej osobe, ktorá jeho používanie povolila – Oprávnené používanie ochranných známok tejto tretej osoby“

Spoločnosť Brasserie Bouquet prevádzkuje reštauráciu, v ktorej predáva pivo, ktoré sama vyrába. Táto výroba sa uskutočňuje v súlade s dohodou, podľa ktorej je Brasserie Bouquet oprávnená používať ochranné známky a výrobný postup tretej osoby. Súdny dvor rozhodol, že za daných okolností podmienka podľa smernice, v zmysle ktorej pivovar na to, aby si mohol uplatniť zníženú sadzbu spotrebnej dane určenú pre malé nezávislé pivovary, nesmie pracovať na základe licencie, nie je splnená.

---

¹ Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. mája 2014 vo veci T-198/12 *Spolková republika Nemecko v. Európska komisia*.

C-161/14 Európska komisia v. Spojené kráľovstvo (4. 6. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 98 ods. 2 – Kategória 10 prílohy III – Znížená sadzba DPH uplatniteľná na dodanie, stavbu, obnovu a prestavbu obydlí v rámci sociálnej politiky – Kategória 10a prílohy III – Znížená sadzba DPH uplatniteľná na obnovu a opravu súkromných obydlí s výnimkou materiálov, ktoré tvoria významnú časť hodnoty poskytnutej služby – Vnútroštátna právna úprava uplatňujúca zníženú sadzbu DPH na poskytovanie inštalačných služieb a na dodania „materiálov umožňujúcich šetriť energiu“

Spojené kráľovstvo uplatňuje zníženú sadzbu DPH na „energeticky úsporné materiály“, inštalované v obydliach alebo dodané na účely ich inštalácie v obydliach. Podľa EK sa však znížená sadzba DPH môže uplatniť len na dodanie, stavbu, obnovu v rámci sociálnej politiky, resp. vo vzťahu k sociálnemu bývaniu. Rovnako v tomto prípade nemožno uplatniť kategóriu obnova a oprava obydlí, keďže podstatnou časťou hodnoty poskytnutej služby je dodávka materiálu. Súdny dvor potvrdil názor EK a rozhodol, že Spojené kráľovstvo si nemôže uplatniť zníženú sadzbu DPH na dodanie a inštaláciu energeticky úsporných materiálov na všetky obydliach, keďže táto sadzba je v súlade so smernicou o DPH určená výlučne pre plnenia týkajúce sa sociálneho bývania. Rovnako sa stotožnil s EK, pokiaľ ide o neuplatniteľnosť kategórie obnova a oprava obydlí.

C-9/14 Kieback (18. 6. 2015)

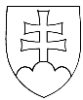
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb pracovníkov – Daňová právna úprava – Dane z príjmov – Príjmy dosiahnuté na území členského štátu – Pracovník nerezident – Zdanenie v štáte zamestnania – Podmienky“

Holandský daňový orgán odmietol žalobcovi pri zdanení príjmov dosiahnutých v Holandsku zohľadniť tzv. „negatívne príjmy“, konkrétne náklady hypotekárneho úveru na nehnuteľnosť určenú na bývanie, ktorá bola v jeho vlastníctve a nachádzala sa v Nemecku. Argumentoval tým, že hoci žalobca v Holandsku dosiahol celý alebo takmer celý svoj príjem týkajúci sa príslušného obdobia, tento príjem nepredstavuje podstatnú časť jeho zdaniteľných zdrojov počas celého zohľadňovaného roka. Súdny dvor rozhodol, že takýto postup spočívajúci v nepriznaní daňovej výhody zohľadňujúcej jeho osobné a rodinné pomery za daných okolností nie je v rozpore so zásadou voľného pohybu pracovníkov rámci EÚ. Okolnosť, že uvedený pracovník po období, ktoré pracoval v Holandsku, odišiel vykonávať prácu do tretieho štátu, a nie do iného členského štátu EÚ, nemá na tento výklad žiadny vplyv.

C-331/14 Trgovina Prizma (9. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 2 bod 1 a článok 4 ods. 1 – Podliehanie dani – Plnenia týkajúce sa nehnuteľností – Predaj pozemkov zaradených do súkromného majetku fyzickej osoby, ktorá je súkromným podnikateľom – Zdaniteľná osoba konajúca ako zdaniteľná osoba“

Pán Kezić nadobudol ako súkromná osoba sedem pozemkov. Len časť z nich vložil do majetku svojej spoločnosti. Následne na všetkých postavil obchodné centrum, ktoré spolu s pozemkami predal. Daňový úrad mu za tento predaj vyrubil povinnosť zaplatiť DPH. Vnútroštátny súd sa

pýtal, či má podliehať DPH aj predaj pozemkov, ktoré patrili do súkromného majetku zdaniteľnej osoby. Súdny dvor rozhodol, že aj takýto predaj má za daných okolností podliehať DPH, keďže uvedená zdaniteľná osoba pri tomto plnení konala ako zdaniteľná osoba.

C-144/14 Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei (9. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Články 273 a 287 – Povinnosť registrácie zdaniteľnej osoby na účely DPH z úradnej povinnosti – Zdaniteľnosť služieb veterinárnej starostlivosti – Zásada právnej istoty – Zásada ochrany legitímnej dôvery“

Daňový orgán žiadal od veterinárnej ambulancie zaplatenie DPH vzťahujúcej sa na služby veterinárnej starostlivosti. Súdny dvor sa okrem iného zaoberal povinnosťou členských štátov z úradnej povinnosti zaregistrovať zdaniteľnú osobu na účely výberu DPH len na základe daňových priznaní k iným daniam. Rozhodol, že členské štáty takúto povinnosť nemajú, a to aj pokiaľ tieto daňové priznania umožnili konštatovať, že táto zdaniteľná osoba prekročila prahovú hodnotu na oslobodenie od DPH. Súdny dvor tiež rozhodol, že zásada právnej istoty a zásada ochrany legitímnej dôvery nebránia tomu, aby služby veterinárnej starostlivosti za okolností, o aké ide vo veci samej, na základe rozhodnutia vnútroštátneho daňového orgánu podliehali DPH, avšak za splnenia podmienok, ktoré prináleží preveriť vnútroštátnemu súdu.

C. Oblasť: Doprava

C-318/14 Slovenská autobusová doprava Trnava (21. 5. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Články 49 ZFEÚ a 52 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Nariadenie (ES) č. 1370/2007 – Verejná železničná doprava a verejná cestná doprava – Verejná mestská autobusová linková doprava – Dopravca so sídlom v inom členskom štáte pôsobiaci prostredníctvom organizačnej zložky – Povinnosť získať zvláštne povolenie – Voľná úvaha príslušného orgánu – Zmluva o verejných službách“

Slovenská autobusová doprava Trnava bola v Českej republike potrestaná za prevádzkovanie liniek verejnej mestskej autobusovej dopravy bez zvláštneho povolenia, ktoré vyžadujú české právne predpisy pre právnické osoby so sídlom v zahraničí. Súdny dvor však odôvodneným uznesením rozhodol, že právna úprava členského štátu, ktorá iba zahraničným dopravcom, ktorí majú v tomto členskom štáte organizačnú zložku, ukladá povinnosť získať k prevádzkovaniu mestskej hromadnej cestnej dopravy len na území tohto členského štátu zvláštne povolenie, ktorého vydanie závisí od uváženia príslušných orgánov, je v rozpore so slobodou usadiť sa.

C-664/13 Nīmanis (25. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Doprava – Vodičský preukaz – Obnovenie členským štátom vydania – Podmienka bydliska na území tohto členského štátu – Ohlásenie bydliska“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu vo veci odmietnutia obnoviť p. Nīmanisovi vodičský preukaz. Podľa lotyšského práva je totiž jediným prostriedkom na preukázanie, že osoba spĺňa podmienku „obvyklého bydliska“ stanovenú smernicou,

preukázanie existencie ohláseného bydliska v Lotyšsku. Súdny dvor rozhodol, že takáto vnútroštátna úprava je v rozpore s právom EÚ.

D. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-379/14 TOP Logistics a i. (16. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 89/104/EHS – Článok 5 – Výrobky označené ochrannou známkou prepustené do voľného obehu a umiestnené do režimu s podmieneným oslobodením od spotrebnej dane bez súhlasu majiteľa ochrannej známky – Právo tohto majiteľa namietat' proti tomuto umiestneniu - Pojem „používanie v obchodnom styku““

Tento návrh bol podaný v rámci dvoch sporov v súvislosti s výrobkami pochádzajúcimi od spoločnosti Bacardi, ktoré boli dovezené bez jej súhlasu do EHP, umiestnené do režimu s podmieneným oslobodením od cla a následne sčasti prepustené do voľného obehu a súčasne umiestnené do režimu s podmieneným oslobodením od spotrebnej dane. Súdny dvor rozhodol, že majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom alebo viacerých členských štátoch môže zabrániť tomu, aby tretia osoba umiestnila do režimu s podmieneným oslobodením od spotrebnej dane tovar označený touto ochrannou známkou po tom, ako ho táto tretia osoba bez súhlasu tohto majiteľa doviezla do EHP a prepustila do voľného obehu.

C-580/13 Coty Germany (16. 7. 2015)

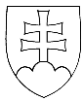
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné a priemyselné vlastníctvo – Smernica 2004/48/ES – Článok 8 ods. 3 písm. e) – Predaj sfalšovaného tovaru – Právo na poskytnutie informácií v rámci konania o porušení práva duševného vlastníctva – Právna úprava členského štátu oprávňujúca úverové inštitúcie zamietnuť žiadosť o informácie týkajúce sa vlastníka bankového účtu (bankové tajomstvo)“

V tomto prípade žalobkyňa prostredníctvom aukčnej platformy vydražila falzifikát parfumu určitej značky, ku ktorej je držiteľkou výhradnej licencie. Následne sa pokúšala domôcť svojich práv duševného vlastníctva a získať informácie od banky, ktorá vedie účet, na ktorý za falzifikát zaplatila. Banka však meno a adresu vlastníka bankového účtu odmietla poskytnúť z dôvodu bankového tajomstva. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátne ustanovenie, o ktoré ide vo veci samej, ktoré bankovej inštitúcii neobmedzene a nepodmienene dovoľuje, aby s odvolaním sa na bankové tajomstvo odmietla poskytnúť informácie o mene a adrese vlastníka účtu, je v rozpore so smernicou 2004/48 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva.

E. Oblasť: Energetika

C-5/14 Kernkraftwerke Lippe-Ems (4. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Incidenčné konanie o kontrole ústavnosti – Skúmanie súladu vnútroštátneho zákona tak s právom Únie, ako aj s ústavou dotknutého členského štátu – Možnosť vnútroštátneho súdu podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátna právna úprava upravujúca výber dane z používania jadrového paliva – Smernice 2003/96/ES a 2008/118/ES – Článok 107 ZFEÚ – Články 93 AE, 191 AE a 192 AE“

Nemecko zaviedlo zákonnú daň z používania jadrového paliva na účely priemyselnej výroby elektriny, ktorú majú povinnosť platiť prevádzkovatelia jadrových elektrární. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ takejto dani nebráni. Najprv zamietol tvrdenie, že jadrové palivo má byť oslobodené od dane v súlade so smernicou o zdaňovaní energetických výrobkov a elektriny. Ďalej konštatoval, že tejto dani nebráni ani smernica o všeobecnom systéme spotrebných daní, že táto daň nepredstavuje štátnu pomoc zakázanú právom EÚ a že jej nebráni ani Zmluva o ESAE. Napokon opätovne potvrdil svoju skoršiu judikatúru, že vnútroštátny súd nie je zbavený možnosti ani prípadne oslobodený od povinnosti obrátiť sa na Súdny dvor EÚ s otázkami týkajúcimi sa výkladu alebo platnosti práva EÚ len z dôvodu, že na vnútroštátnom súde, ktorý je poverený výkonom kontroly ústavnosti, prebieha incidenčné konanie o kontrole ústavnosti tejto právnej úpravy.

F. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-583/13 P Deutsche Bahn a i. v. Európska komisia (18. 6. 2015)

„Odvolať – Hospodárska súťaž – Odvetvie železničnej dopravy a doplnkových služieb – Zneužitie dominantného postavenia – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 20 a článok 28 ods. 1 – Správne konanie – Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia – Inšpekčné právomoci Komisie – Základné právo na nedotknuteľnosť obydlia – Chýbajúce predchádzajúce súdne povolenie – Účinné súdne preskúmanie – Náhodné nálezy“

Odvolaťky boli na základe rozhodnutí EK predmetom inšpekcii EK zameraných na prešetrenie podozrení z protisúťažného konania. Žalobou napádali jednak zákonnosť rozhodnutí o nariadení inšpekcie, a jednak incidenčne zákonnosť samotného nariadenia 1/2003, ktoré umožňuje vydať takéto rozhodnutie aj bez zapojenia súdu. Všeobecný súd ich žalobu zamietol.² Súdny dvor však rozsudok Všeobecného súdu zrušil v rozsahu, v akom zamietol žalobu týkajúcu sa druhého a tretieho rozhodnutia EK o inšpekcii. Prvá inšpekcia totiž vykazovala nezrovnalosť v rozsahu, v akom zamestnanci EK mali vopred informácie, ktoré nepatrili do predmetu uvedenej inšpekcie, a zabavili dokumenty, ktoré nespádali do pôsobnosti inšpekcie, ktorá je vymedzená v prvom rozhodnutí, čo Všeobecný súd nesprávne právne posúdil. To malo vplyv na zákonnosť druhého a tretieho rozhodnutia EK, ktoré Súdny dvor z dôvodu porušenia práva na obhajobu napokon zrušil.

C-231/14 P Innolux v. Európska komisia (9. 7. 2015)

„Odvolať – Hospodárska súťaž – Kartely – Článok 101 ZFEÚ – Článok 53 Dohody o EHP – Svetový trh s displejmi z tekutých kryštálov (LCD) – Určenie cien – Pokuty – Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút (2006) – Bod 13 – Určenie hodnoty predaja, s ktorým porušenie súvisí – Vnútorň predaj dotknutého výrobku mimo územia EHP – Zohľadnenie predaja hotových výrobkov, v ktorých je integrovaný dotknutý výrobok, tretím osobám v EHP“

EK pokutovala za kartel výrobcov LCD panelov. Taiwanskej spoločnosti InnoLux bola uložená jedna z najväčších pokút, a to vo výške až 300 miliónov €. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie

---

² Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. septembra 2013 v spojených veciach T-289/11, T-290/11 a T-521/11 *Deutsche Bahn a i. v. Európska*.

EK, ale znížil pokutu na 288 miliónov €. ³ InnoLux napadol rozsudok na Súdnom dvore a žiadal podstatnejšie zníženie pokuty. Súdny dvor svojím rozhodnutím potvrdil stanovenú pokutu 288 miliónov € uloženú spoločnosti InnoLux za ich účasť v karteli na trhu LCD panelov a odvolanie zamietol v celom rozsahu. Podľa neho je totiž možné na účely výpočtu pokuty zohľadniť predaje konečných výrobkov tretím stranám v EHP, ak boli produkty, ktorých sa kartel týka, zapracované do konečných výrobkov spoločnosťou vertikálne integrovanou s účastníkom kartelu mimo EHP.

C-170/13 Huawei Technologies (16. 7. 2015)

„Hospodárska súťaž – Článok 102 ZFEÚ – Podnik, ktorý je majiteľom patentu nevyhnutného pre normu a ktorý pred organizáciou pre normalizáciu prijal záväzok udeliť tretím osobám licenciu za spravodlivých, primeraných a nediskriminačných podmienok, tzv. podmienok ‚FRAND‘ (fair, reasonable and non-discriminatory) – Zneužitie dominantného postavenia – Žaloby pre porušenie práv – Žaloba o zdržanie sa konania – Žaloba smerujúca k uloženiu povinnosti stiahnuť výrobky z trhu – Žaloba smerujúca k uloženiu povinnosti poskytnúť účtovne údaje – Žaloba o náhradu – Povinnosti majiteľa patentu nevyhnutného pre normu“

V tejto veci išlo o spor týkajúci sa patentu nevyhnutného pre normu „Long Term Evolution“ – LTE a záväzku poskytovať licencie na používanie patentu za spravodlivých, primeraných a nediskriminačných podmienok, tzv. podmienok FRAND. Otázkou bolo, či konkrétnym konaním majiteľ patentu nevyhnutného pre normu vypracovanú organizáciou pre normalizáciu, ktorý prijal neodvolateľný záväzok voči tejto organizácii spočívajúci v tom, že tretím osobám udelí licenciu FRAND, zneužíva svoje dominantné postavenie. Konkrétne bolo sporným podanie žaloby voči spoločnostiam patriacim do skupiny ZTE pre porušenie práv smerujúcej k ukončeniu porušovania práv vyplývajúcich z jeho patentu alebo smerujúcej k uloženiu povinnosti stiahnuť výrobky, na ktorých výrobu sa tento patent používa, z trhu. Súdny dvor rozhodol, že za určitých podmienok môže takéto konanie predstavovať zneužitie dominantného postavenia.

G. Oblasť: Hospodárska a menová politika

C-62/14 Gauweiler a i. (16. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska a menová politika – Rozhodnutia Rady guvernérov Európskej centrálnej banky (ECB) o niektorých technických charakteristikách týkajúcich sa menových operácií Euro systému na sekundárnom trhu so štátnymi dlhopismi – Články 119 ZFEÚ a 127 ZFEÚ – Právomoci ECB a Európskeho systému centrálnych bánk – Mechanizmus uplatňovania menovej politiky – Zachovanie cenovej stability – Proporcionalita – Článok 123 ZFEÚ – Zákaz menového financovania členských štátov eurozóny.“

Európska centrálna banka (ECB) v roku 2012 prijala určité rozhodnutia o tzv. programe OMT, oprávňujúcim Európsky systém centrálnych bánk (ESCB) nadobúdať na sekundárnom trhu štátne dlhopisy členských štátov eurozóny, pokiaľ sú splnené určité podmienky. Podľa ECB samotné oznámenie tohto programu stačilo na obnovenie mechanizmu uplatňovania menovej politiky a jednotnosti tejto politiky a program ako taký sa po vyše dvoch rokoch od jeho

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 27. februára 2014 vo veci T-91/11 *InnoLux v. Európska komisia*.

oznámenia ešte stále neuskutočnil. Na Spolkový ústavný súd v Nemecku však bolo podaných viacero ústavných sťažností ohľadom programu OMT, ktorý následne predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania. Súdny dvor rozhodol, že Zmluvy oprávňujú ESCB na prijatie takého programu, akým je aj program OMT. Osobitne uviedol, že tento program patrí do menovej politiky a nie je v rozpore so zásadou proporcionality. Tiež podľa neho prijatie takéhoto programu nebráni zákaz menového financovania členských štátov.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-425/13 Európska komisia v. Rada EÚ (16. 7. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie Rady o poverení na začatie rokovaní o prepojení systému Európskej únie obchodovania s emisiami skleníkových plynov so systémom obchodovania s emisiami skleníkových plynov v Austrálii – Smernice pre rokovania – Osobitný výbor – Článok 13 ods. 2 ZEÚ, článok 218 ods. 2 až 4 ZFEÚ a článok 295 ZFEÚ – Inštitucionálna rovnováha“

Rada svojím rozhodnutím poverila EK začatím rokovaní s Austráliou o vzájomnom prepojení systémov na obchodovanie s emisnými kvótami. Svojou žalobou sa EK domáhala zrušenia ustanovení upravujúcich jednak jej povinnosť písomne informovať Radu o výsledkoch rokovaní po každej rokovacej schôdzi a v každom prípade najmenej raz za štvrtrok a jednak postupy pre rokovanie. Súdny dvor svojím rozsudkom vyhovel žalobe EK len sčasti, a to pokiaľ ide o spomínané postupy a vymedzovanie rokovačích pozícií, v zostávajúcej časti však žalobu zamietol.

C-88/14 Európska komisia v. Európsky parlament a Rada EÚ (16. 7. 2015)

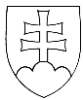
„Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (EÚ) č. 1289/2013 – Článok 1 body 1 a 4 – Nariadenie (ES) č. 539/2001 – Článok 1 ods. 4 písm. f) – Článok 290 ZFEÚ – Pozastavenie účinkov oslobodenia od vízovej povinnosti – Doplnenie poznámky pod čiarou – Zmena legislatívneho aktu“

Svojou žalobou EK navrhuje zrušenie čl. 1 bodov 1 a 4 nariadenia 1289/2013 v rozsahu, v akom jej tieto ustanovenia zverujú delegovanú právomoc, a nie vykonávaciu právomoc. Súdny dvor okrem iného v rozsudku skonštatoval, že zo znenia čl. 290 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že zákonnosť výberu normotvorcu EÚ priznať delegovanú právomoc EK závisí výlučne od toho, či akty, ktoré má táto inštitúcia prijať na základe tohto zverenia právomoci, majú všeobecnú pôsobnosť a či dopĺňajú alebo menia nepodstatné prvky legislatívneho aktu. Vo veci samej pritom podľa Súdneho dvora normotvorca zveril EK právomoc zmeniť normatívny obsah uvedeného legislatívneho aktu. Žalobu EK preto Súdny dvor zamietol.

I. Oblasť: Obchodná politika

C-21/14 P Európska komisia v. Rusal Armenal (16. 7. 2015)

„Odvolať – Dumping – Dovozy určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne – Pristúpenie Arménska k Svetovej obchodnej organizácii (WTO) – Článok 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 384/96 – Zlučiteľnosť s dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT)“

Všeobecný súd svojím rozsudkom zrušil nariadenie 925/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne v rozsahu, v akom sa týka Rusal Armenal.⁴ EK rozsudok napadla odvolaním. Súdny dvor vyhovel druhému odvolaciemu dôvodu založenému na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že cieľom čl. 2 ods. 7 základného nariadenia je splniť konkrétne záväzky v rámci WTO. Svojím rozsudkom zrušil rozsudok Všeobecného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

J. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-195/14 Teekanne (4. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2000/13/ES – Označovanie a prezentácia potravín – Článok 2 ods. 1 písm. a) i) a článok 3 ods. 1 bod 2 – Označenie spôsobilé viesť kupujúceho do omylu pokiaľ ide o zloženie potravín – Zoznam zložiek – Použitie výrazu ‚malinovo-vanilkové dobrodružstvo‘ a obrázkov malín a kvetov vanilky na obale ovocného čaju, ktorý tieto zložky neobsahuje“

Teekanne predáva ovocný čaj, na obale ktorého sú obrázky malín a kvetov vanilky a výrazy vzbudzujúce dojem, že čaj obsahuje prírodné zložky z vanilky alebo maliny. V skutočnosti to tak však nie je a overiť si to možno len v zozname zložiek. Nemecké združenie na ochranu spotrebiteľov vytklo spoločnosti Teekanne, že takto uvádzala spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o zloženie čaju. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni tomu, aby označenie potraviny a metódy tohto označenia mohli vzbudiť na základe vzhľadu, opisu alebo grafického zobrazenia určitej zložky dojem, že táto zložka je prítomná v tejto potravine, hoci v skutočnosti v nej prítomná nie je, čo vyplýva iba zo zoznamu zložiek, ktorý je uvedený na obale uvedenej potraviny.

C-497/13 Faber (4. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 1999/44/ES – Predaj a záruky na spotrebný tovar – Postavenie kupujúceho – Postavenie spotrebiteľa – Nesúlad tovaru – Povinnosť informovať predávajúceho – Nesúlad, ktorý sa objavil do šiestich mesiacov od dodania tovaru – Dôkazné bremeno.“

Súdny dvor sa v kontexte sporu medzi autobazárom a kupujúcim ojazdeného auta, ktoré sa počas jazdy vznietilo a úplne zhorelo, zaoberal pravidlami ochrany spotrebiteľa s ohľadom na predaj spotrebiteľského tovaru a súvisiacich záruk. Predovšetkým rozhodol, že vnútroštátny súd rozhodujúci o spore týkajúcom sa zmluvy, ktorá by mohla patriť do pôsobnosti smernice o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, je povinný overiť, hneď ako disponuje právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel alebo nimi môže disponovať na základe jednoduchej žiadosti o bližšie vysvetlenie, či kupujúci môže byť kvalifikovaný ako spotrebiteľ v zmysle uvedenej smernice, aj keď kupujúci toto postavenie výslovne neuplatňoval. Tiež sa zaoberal možnosťami spotrebiteľa súvisiacimi s pravidlom, že akýkoľvek nesúlad tovaru, ktorý sa prejaví počas 6 mesiacov od dodania tovaru, sa považuje za existujúci už v čase dodania, napr. pokiaľ ide o lehotu na upozornenie na takýto nesúlad či dôkazné bremeno.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 5. novembra 2013 vo veci T-512/09 *Rusal Armenal v. Rada EÚ*.

C-348/14 Bucura (9. 7. 2015)

„Prejudiciálne konanie – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 87/102/EHS – Článok 1, odsek 2, písm. a) – Spotrebiteľský úver – Pojem "spotrebiteľ" – Smernica 93/13/EHS – Články 2, písm. b), 3 až 5 a 6, odsek 1 – Nekalé podmienky – Prieskum vnútroštátneho súdu z úradnej povinnosti – Podmienky "formulované jasne a zrozumiteľne" – Informácie, ktoré majú byť vopred poskytnuté veriteľom“

V tejto veci sa Súdny dvor zaoberal povinnosťami vnútroštátneho súdu v rumunskom konaní, ktoré je označované ako nútený výkon zmluvy. Okrem iného rozhodol, že spoludlžník v prípade spotrebiteľského úveru poskytnutého formou kreditnej karty dlžníkovi je tiež spotrebiteľom, nakoľko jeho situácia je analogická k situácii dlžníka. Zaoberal sa však aj ďalšími povinnosťami vnútroštátneho súdu vo svetle smerníc o nekalých zmluvných podmienkach a o spotrebiteľských úveroch.

K. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov**C-51/14 Pfeifer & Langen (11. 6. 2015)****C-52/14 Pfeifer & Langen (11. 6. 2015)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhov – Cukor – Náhrada nákladov na skladovanie – Nariadenie (EHS) č. 1998/78 – Článok 14 ods. 3 – Nariadenie (EHS) č. 2670/81 – Článok 2 ods. 2 – Náhrada cukru C pri vývoze – Podmienky – Fyzická zámena cukru C za cukor, ktorým sa má uskutočniť náhrada – Náhrada, ktorá môže byť uskutočnená len za cukor vyrobený výrobcom usadeným na území toho istého členského štátu – Platnosť z hľadiska článkov 34 ZFEÚ a 35 ZFEÚ – Ochrana finančných záujmov Európskej Únie – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článok 3 ods. 1 – Premlčacia doba – Dies a quo – Opakujúce sa nezrovnalosti – Prerušenie premlčacej doby – Podmienky – Príslušný orgán – Daná osoba – Akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou – Lehota, ktorá sa rovná dvojnásobku premlčacej doby“

Spory pred vnútroštátnym súdom sa týkali vrátenia náhrady skladovacích nákladov na uskladnenie cukru, ktorú údajne Pfeifer & Langen neoprávnene získala na úkor finančných záujmov EÚ. Vo veci C-51/14 sa Súdny dvor zaoberal problematikou nahradenia tzv. cukru C pri vývoze cukrom od iného výrobcu a podmienkou, že tento cukor musí byť vyrobený iným výrobcom usadeným na území toho istého členského štátu. Vo veci C-52/14 zasa riešil výklad niektorých ustanovení nariadenia č. 2988/95 o ochrane finančných záujmov ES a podal výklad viacerých pojmov ako napr. „príslušný orgán“, „akt, ktorý sa týka vyšetrovania alebo právneho konania“ a „opakujúca sa nezrovnalosť“.

C-242/14 Saatgut-Treuhandverwaltung (25. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Práva Spoločenstva k odrodám rastlín – Nariadenie (ES) č. 2100/94 – Výnimka stanovená v článku 14 – Používanie produktu zberu na účely rozmnožovania poľnohospodármi bez povolenia majiteľa práv – Povinnosť poľnohospodárov zaplatiť za toto používanie spravodlivú odmenu – Lehota, v ktorej je potrebné zaplatiť odmenu, aby bolo možné využiť výnimku – Možnosť majiteľa práv využiť možnosť uplatnenia článku 94 – Porušenie.“

V tejto veci išlo predovšetkým o uplatniteľnosť výnimky z povinnosti získať povolenie majiteľa práv Spoločenstva k určitým odrodám rastlín podľa čl. 14 nariadenia 2100/94 o právach Spoločenstva k odrodám rastlín a možnosť tohto majiteľa žiadať spravodlivé odškodnenie. Súdny dvor rozhodol, že na to, aby sa na poľnohospodára, ktorý používal množiteľský materiál chránenej odrody rastlín získaný pestovaním (poľnohospodárske osivo) bez toho, aby na tento účel uzatvoril zmluvu s majiteľom práv Spoločenstva k predmetným odrodám rastlín, vzťahovala uvedená výnimka, je povinný si splniť povinnosť úhrady spravodlivej odmeny podľa čl. 14 ods. 3 štvrtej zarážky nariadenia v lehote, ktorá uplynie pred koncom hospodárskeho roka, počas ktorého sa použitie uskutočnilo, t. j. najneskôr do 30. júna nasledujúceho po dátume opakovaného výsevu.

C-422/13 Wree (2. 7. 2015)

C-684/13 Demmer (2. 7. 2015)

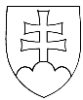
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Režim jednotnej platby – Nariadenie (ES) č. 1782/2003 – Článok 44 ods. 2 – Nariadenie (ES) č. 73/2009 – Článok 34 ods. 2 písm. a) – Pojem ‚plocha, na ktorú možno poskytnúť podporu‘ – Pojem ‚poľnohospodárska plocha‘ – Plocha predstavujúca rastlinnú pokrývku skládky, ktorej prevádzka bola ukončená – Pojem ‚hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu‘ – Plochy nachádzajúce sa okolo vzletových a pristávacích dráh, rolovacích a dojazdových dráh – Využívanie na poľnohospodárske účely – Prípustnosť – Vrátenie neoprávnene pridelennej poľnohospodárskej podpory“

Tieto prípady sa týkali možnosti poskytnutia poľnohospodárskej podpory na špecifické plochy. V prvom prípade bolo odmietnuté vyplatenie poľnohospodárskej podpory okrem iného na plochu predstavujúcu rastlinnú pokrývku skládky, ktorá je vo fáze následnej starostlivosti po ukončení jej prevádzky, využívanú ako pasienok pre ovce. Súdny dvor rozhodol, že takáto plocha je „poľnohospodárskou plochou“, pokiaľ sa skutočne využíva ako trvalý pasienok. V druhom prípade išlo o plochy využívané na produkciu krmivového granulátu nachádzajúce sa okolo vzletových a pristávacích dráh, rolovacích a dojazdových dráh leteckej základne, resp. letiska. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že poľnohospodárska plocha, ktorú tvoria bezpečnostné zóny letiska obklopujúce pristávacie, rolovacie a dojazdové dráhy, ktoré podliehajú osobitným pravidlám a obmedzeniam, predstavuje plochu, na ktorú možno poskytnúť podporu. Podmienil to však dvoma podmienkami. Po prvé, poľnohospodár, ktorý využíva túto plochu, má pri jej využívaní na účely svojej poľnohospodárskej činnosti k dispozícii dostatočnú nezávislosť. Po druhé, tento poľnohospodár je schopný vykonávať túto činnosť na predmetnej ploche napriek obmedzeniam, ktoré vyplývajú z výkonu nepoľnohospodárskej činnosti na tej istej ploche.

L. Oblasť: Prístup k dokumentom

C-399/13 P Stichting Corporate Europe Observatory v. Európska komisia (4. 6. 2015)

„Odvolaie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Prístup k dokumentom európskych inštitúcií – Dokumenty týkajúce sa obchodných rokovaní medzi Európskou úniou a Indickou republikou – Úplný prístup – Odmietnutie“

V konaní pred Všeobecným súdom tento súd rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa požadovala od EK sprístupnenie dokumentov týkajúcich sa rokovaní medzi EÚ a Indiou s cieľom uzavrieť dohodu o voľnom obchode.⁵ EK jej niektoré dokumenty odmietla sprístupniť na základe ochrany verejného záujmu v oblasti medzinárodných vzťahov. Súdny dvor potvrdil rozsudok VS a odvolanie v celom rozsahu zamietol.

C-612/13 P ClientEarth v. Európska komisia (16. 7. 2015)

„Odvolanie – Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 2 tretia zarážka – Informácie o životnom prostredí – Aarhuský dohovor – Článok 4 ods. 1 a 4 – Výnimka z práva na prístup – Ochrana cieľov vyšetrovania – Štúdie vypracované podnikom na žiadosť Európskej komisie v súvislosti s prebratím smerníc v oblasti životného prostredia – Čiastočné odmietnutie prístupu“

ClientEarth sa odvolaním domáhalo zrušenia rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zamietol jeho žalobu⁶ ohľadom prístupu k niektorým dokumentom, týkajúcim sa súladu právnych predpisov jednotlivých členských štátov s právom EÚ v oblasti životného prostredia. Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu v časti, v ktorej Všeobecný súd uznal, že EK mohla odmietnuť ClientEarth prístup k celému obsahu niektorých štúdií o súlade právnych predpisov rôznych členských štátov s právom EÚ v oblasti životného prostredia na základe všeobecnej domnienky ochrany vyšetrovania. Túto domnienku nemožno uplatniť na štúdie, ktoré k dátumu prijatia tohto rozhodnutia nevedli k zaslaniu formálneho oznámenia dotknutému členskému štátu a ktoré neboli založené do spisu vzťahujúceho sa na fázu pred podaním žaloby v rámci konania o nesplnení povinnosti. Na základe rovnakých dôvodov rozhodnutie EK v časti, v ktorej odmietla ClientEarth prístup k celému obsahu uvedených štúdií, zrušil. V zostávajúcej časti odvolanie zamietol.

C-615/13 P ClientEarth a PAN Europe v. EFSA (16. 7. 2015)

„Odvolanie – Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 1 písm. b) – Nariadenie (ES) č. 45/2001 – Článok 8 – Výnimka z práva na prístup – Ochrana osobných údajov – Pojem ‚osobné údaje‘ – Podmienky prenosu osobných údajov – Meno autora každej pripomienky týkajúcej sa návrhu usmernení Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) o vedeckej literatúre, ktorá má byť pripojená k žiadostiam o povolenie uviesť prípravky na ochranu rastlín na trh – Zamietnutie prístupu“

Odvolateľky požadovali sprístupnenie informácie o tom, ktorí z expertov poskytli ktoré z predložených pripomienok ku konkrétnemu návrhu. EFSA klasifikovala takúto informáciu ako osobný údaj a nesprístupnila im ju. Všeobecný súd rozsudkom rozhodnutie EFSA potvrdil.⁷ Súdny dvor však predmetný rozsudok Všeobecného súdu a aj predmetné rozhodnutie EFSA zrušil. Podľa Súdneho dvora Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že tvrdenie odvolateľiek nepostačuje na preukázanie nevyhnutnosti poskytnutia sporných

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. júna 2013 vo veci T-93/11 *Stichting Corporate Europe Observatory v. Európska komisia*.

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2013 vo veci T-111/11 *ClientEarth v. Európska komisia*.

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2013 vo veci T-214/11 *ClientEarth a PAN Europe v. EFSA*.

informácií. Odvolateľkám sprístupnili také údaje ako mená, životopisy a vyhlásenia o záujmoch odborníkov, ktorí vzniesli pripomienky k návrhu usmernení. To však podľa Súdneho dvora nič to nemení na tom, že poskytnutie sporných informácií bolo potrebné na to, aby sa mohla konkrétne preveriť neustrannosť každého z týchto odborníkov pri plnení vedeckých úloh v službách EFSA.

M. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-686/13 X (10. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Daňová právna úprava – Daň z príjmov právnických osôb – Obchodné podiely – Právna úprava členského štátu oslobodzujúca od dane výnosy a zároveň vylučujúca odpočítateľnosť straty – Prevod akcií spoločnosťou rezidentom v dcérskej spoločnosti, ktorá nie je rezidentom – Strata vyplývajúca z kurzovej straty“

Švédsky daňový úrad odmietol švédskej spoločnosti priznať zníženie dane z dôvodu kurzovej straty, ktorá vznikla počas prevodu akcií v dcérskej spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve. Podľa Súdneho dvora sloboda usadiť sa neukladá členským štátom povinnosť prispôbiť ich vlastné daňové systémy tak, aby zohľadňovali prípadné kurzové riziká, s ktorými sú spoločnosti konfrontované z dôvodu, že na území EÚ pretrváva pluralita mien, medzi ktorými neexistuje pevný výmenný kurz. Rovnako nie sú členské štáty kvôli uvedenej slobode povinné prispôbiť vnútroštátne právne úpravy, ktoré umožňujú denominovať kapitál spoločností v cudzej mene.

C-593/13 Rina Services a i. (16. 6. 2015)

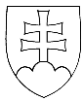
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 49 ZFEÚ, 51 ZFEÚ a 56 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Účasť na výkone verejnej moci – Smernica 2006/123/ES – Článok 14 – Organizácie poverené overiť a osvedčiť dodržanie podmienok vyžadovaných zákonom podnikmi, ktoré vykonávajú verejné práce – Vnútroštátna právna úprava vyžadujúca, aby sídlo týchto organizácií bolo v Taliansku“

V tejto veci bola sporná talianska právna úprava, ktorá ukladá spoločnostiam, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií, aby mali svoje sídlo v Taliansku. Dôvodom má byť, že činnosť vykonávaná certifikačnou organizáciou je spojená s výkonom verejnej moci. Súdny dvor však v súlade so skoršou judikatúrou rozhodol, že činnosti certifikačných organizácií priamo a špecificky nesúvisia s výkonom verejnej moci. Výnimku podľa čl. 51 ZFEÚ tak podľa neho nemožno neuplatniť. Preto rozhodol, že právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje, že spoločnosti, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií, musia mať svoje sídlo na vnútroštátnom území, je v rozpore s právom EÚ.

N. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-98/14 Berlington Hungary a i. (11. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Hazardné hry – Vnútroštátne dane z prevádzkovania hracích automatov v herniach – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca prevádzkovanie hracích automatov mimo kasín – Zásady

právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery – Smernica 98/34/ES – Povinnosť oznámiť návrhy technických predpisov Komisii - Zodpovednosť členského štátu za škody spôsobené právnou úpravou odporujúcou právu Únie“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal maďarskou vnútroštátnou úpravou týkajúcou sa obmedzovania prevádzky hracích automatov a jej súladom s právom EÚ. Okrem iného rozhodol, že sporná maďarská úprava, ktorá zakazuje prevádzkovanie hracích automatov mimo kasín bez toho, aby prevádzkovateľom herní poskytla prechodné obdobie alebo odškodnenie, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb. To isté môže podľa Súdneho dvora platiť o päťnásobnom zvýšení paušálnej dane za prevádzkovanie hracích automatov, a to za splnenia určitých podmienok, ktorých splnenie prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Taktiež sa Súdny dvor zaoberal podmienkami pre vznik nárokov jednotlivcov na náhradu škody.

C-586/13 *Martin Meat* (18. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Smernica 96/71/ES – Článok 1 ods. 3 písm. a) a c) – Vysielanie pracovníkov – Pridelenie pracovníkov – Akt o prístúpení z roku 2003 – Kapitola 1 ods. 2 a 13 prílohy X – Prechodné opatrenia – Prístup maďarských štátnych príslušníkov na pracovný trh štátov, ktoré už v čase prístúpenia Maďarskej republiky boli členskými štátmi Európskej únie – Požiadavka pracovného povolenia na účely pridelenia pracovníkov – Nie citlivé odvetvia“

Žalobkyňa vo vnútroštátnom konaní žiada náhradu škody od svojich právnych poradcov. V roku 2007 totiž uzavrela zmluvu o nasadení maďarských zamestnancov v rakúskom bitútku, pričom právni poradcovia ju pred jej uzavretím informovali, že si táto zmluva nevyžaduje získanie pracovných povolení. Žalobkyňa však neskôr musela uhradiť pokutu za vyslanie pracovníkov do Rakúska bez toho, aby pre nich bolo získané pracovné povolenie. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že Rakúsko malo v rámci prechodného obdobia právo obmedziť pridelenie pracovnej sily na svoje územie, hoci sa uvedené pridelenie netýka citlivého odvetvia v zmysle Aktu o prístúpení nových členských štátov v roku 2004. Ďalej rozhodol, že pri existencii zmluvného vzťahu, akým je zmluvný vzťah v konaní vo veci samej, treba zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré naznačujú, či premiestnenie pracovníka do hostiteľského členského štátu je alebo nie je samotným predmetom poskytovania služieb, ktorého sa uvedený zmluvný vzťah týka.

O. Oblasť: Sociálna politika

C-87/14 *Európska komisia v. Írsko* (9. 7. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2003/88/ES – Organizácia pracovného času – Organizácia pracovného času lekárov v odbornej príprave“

Írska organizácia lekárov a Správa zdravotných služieb v Írsku podpísali kolektívnu zmluvu a vzorovú pracovnú zmluvu pre nemocničných lekárov neposkytujúcich konzultácie. EK sa domnievala, že niektoré ustanovenia odporujú smernici o niektorých aspektoch organizácie pracovného času. Jej výhrady sa týkali napr. toho, že určité hodiny odbornej prípravy neboli považované za pracovný čas. Keďže vysvetlenia poskytnuté Írskom nepovažovala za uspokojivé, podala na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti. Túto žalobu Súdny dvor

zamietol, a to z dôvodu nepreukázania nesplnenia povinnosti Írska pri uplatňovaní tejto smernice.

C-229/14 Balkaya (9. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 98/59/ES – Článok 1 ods. 1 písm. a) – Hromadné prepúšťanie – Pojem ‚zamestnanec‘ – Člen riadiaceho orgánu kapitálovej spoločnosti – Osoba zamestnaná v rámci opatrenia zameraného na odborné vzdelávanie a rekvalifikáciu, poberajúca verejný príspevok na vzdelávanie bez nároku na odmenu zo strany zamestnávateľa“

V tejto veci bolo sporné, či bola spoločnosť povinná oznámiť zámer prepustiť určitých zamestnancov ako hromadné prepúšťanie. Konkrétne išlo o to, či medzi zamestnancov na účely posúdenia dosiahnutia limitu pre vznik povinnosti ohlásenia má byť zaradený aj konateľ spoločnosti a osoba absolvujúca rekvalifikáciu. Súdny dvor rozhodol, že člen riadiaceho orgánu kapitálovej spoločnosti, ktorý uskutočňuje svoju činnosť pod vedením a dohľadom iného orgánu tejto spoločnosti, za túto činnosť dostáva odmenu a sám nevlastní žiadne podiely v uvedenej spoločnosti, má byť zohľadnený. To isté platí aj o osobe, ktorá vykonáva práx v podniku bez nároku na odmenu od svojho zamestnávateľa a ktorá dostáva za túto činnosť finančný príspevok od verejného orgánu príslušného na podporu zamestnanosti, a to s cieľom získať alebo si prehĺbiť vedomosti alebo absolvovať odborné vzdelávanie.

C-222/14 Maïstrellis (16. 7. 2015)

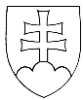
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 96/34/ES – Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke – Doložka 2 bod 1 – Individuálne právo na rodičovskú dovolenku z dôvodu narodenia dieťaťa – Vnútroštátna právna úprava, ktorá odopiera právo na takúto dovolenku úradníkovi, ktorého manželka nie je zamestnaná – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania – Článok 2 ods. 1 písm. a) a článok 14 ods. 1 písm. c) – Pracovné podmienky – Priama diskriminácia“

Pán Maïstrellis, sudca v Grécku, požiadal o platenú rodičovskú dovolenku na 9 mesiacov. Žiadosť bola príslušným gréckym orgánom odmietnutá z dôvodu, že manželka p. Maïstrellisa v tom čase nepracovala. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátna právna úprava nemôže zbaviť muža individuálneho práva na rodičovskú dovolenku z dôvodu, že jeho žena nepracuje alebo nevykonáva nijaké povolanie. Takáto práx predstavuje priamu diskrimináciu na základe pohlavia v rozpore s právom EÚ.

P. Oblasť: Štátna pomoc

C-15/14 P Európska komisia v. MOL (4. 6. 2015)

“Odvolaie - Štátna pomoc – Dohoda medzi Maďarskom a ropnou a plynárenskou spoločnosťou MOL, ktorá sa týka banských poplatkov spojených s ťažbou uhľovodíkov – Neskoršia zmena právneho režimu poplatkov – Zvýšenie poplatkov, ktoré nebolo uplatnené na spoločnosť MOL – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Selektívna povaha“

Spor sa týkal dohody medzi spoločnosťou MOL a Maďarskom z roku 2005, ktorá okrem iného stanovovala poplatky za ťažbu. Kvôli tejto dohode sa MOL nedotklo zvýšenie poplatku za ťažbu zavedené novelou z roku 2008. EK prijala rozhodnutie, podľa ktorého uvedená dohoda spolu so zvýšením poplatku za ťažbu predstavovala nedovolenú štátnu pomoc. Všeobecný súd vyhovel žalobe o neplatnosť uvedeného rozhodnutia EK.⁸ Súdny dvor svojím rozhodnutím potvrdil, že dohoda uzavretá medzi Maďarskom a spoločnosťou MOL nepredstavuje štátnu pomoc, pretože neposkytla spoločnosti MOL selektívnu výhodu.

C-63/14 Európska komisia v. Francúzska republika (9. 7. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom - Štátna pomoc - Protiprávna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom - Povinnosť vymáhania - Absolútna nemožnosť - Náhrady za službu, ktorá dopĺňa základnú službu“

EK rozhodla, že finančná kompenzácia vyplatená francúzskej prepravnej spoločnosti SNCM za služby trajektovej dopravy predstavovala nedovolenú štátnu pomoc, a nariadila jej vrátenie vo výške 220 miliónov €. Keďže Francúzsko štátnu pomoc nevy mohlo späť, EK podala proti Francúzku žalobu o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor. Francúzsko sa bránilo napr. dôvodmi verejného poriadku (sociálne nepokoje), ktoré by vyplynuli z vrátenia štátnej pomoci a jeho dôsledkov. Rovnako treba uviesť, že Francúzsko a spoločnosť SNCM podali na Všeobecný súd žalobu o zrušenie rozhodnutia EK, pričom konanie stále prebieha. Súdny dvor však napriek tomu odsúdil Francúzsko za nesplnenie povinnosti.

C-39/14 BVVG (16. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Predaj poľnohospodárskych pozemkov verejnými orgánmi – Vnútroštátne ustanovenie umožňujúce príslušným orgánom zabrániť predaju poľnohospodárskeho pozemku, ak sa ponúknutá cena považuje za cenu ‚v hrubom nepomere‘ s trhovou hodnotou – Výhoda priznaná určitým podnikom alebo výrobe určitého druhu tovaru – Kritérium súkromného investora – Stanovenie ‚trhovej hodnoty‘“

V tejto veci išlo o kúpu poľnohospodárskeho pozemku od právnickej osoby vo vlastníctve štátu vo verejnej súťaži, pričom predaj záujemcom bol odmietnutý z dôvodu, že dohodnutá kúpna cena prevyšuje o viac ako 50 % trhovú hodnotu poľnohospodárskeho pozemku. Spolkový súdny dvor sa pýtal, či takéto pravidlo predstavuje pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom. Súdny dvor rozhodol, že pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré na zabezpečenie ochrany záujmov poľnohospodárskych podnikov zakazuje subjektu prepojenému so štátom predat' poľnohospodársky pozemok vo verejnej súťaži záujemcovi s najvyššou ponukou, ak sa príslušný miestny orgán domnieva, že táto najvyššia ponuka je v hrubom nepomere k odhadovanej hodnote uvedeného pozemku, nie je možné označiť za „štátnu pomoc“. Platí to však, iba ak uplatnenie uvedeného pravidla umožňuje dospieť k cene, ktorá je najbližšie k trhovej hodnote predmetného poľnohospodárskeho pozemku, čo prináleží preskúmať vnútroštátnemu súdu.

---

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 12. novembra 2013 vo veci T-499/10 MOL v. Európska komisia.

Q. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-579/13 P a. S (4. 6. 2015)

C-153/14 K a A (9. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Právne postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom – Smernica 2003/109/ES - Článok 5 ods. 2 a článok 11 ods. 1 – Vnútroštátna právna úprava, ktorá štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí nadobudli právne postavenie osôb s dlhodobým pobytom, ukladá integračnú povinnosť potvrdenú skúškou pod hrozbou pokuty – Smernica 2003/86/ES - Článok 7 ods. 2 – Zlúčenie rodiny – Integračné opatrenia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá rodinným príslušníkom štátneho príslušníka tretej krajiny oprávnené sa zdržiavajúceho v dotknutom členskom štáte, ukladá na umožnenie vstupu na územie uvedeného členského štátu povinnosť zložiť integračnú skúšku – Náklady takej skúšky – Zlučiteľnosť“

V oboch týchto veciach Súdny dvor posudzoval holandské pravidlá týkajúce sa tzv. integračnej skúšky a ich súlad s právom EÚ. V jednom prípade išlo o povinnosť zložiť pod hrozbou pokuty takúto skúšku uloženú príslušníkom tretích krajín, a to v určitej lehote po priznaní právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom. Podľa Súdneho dvora smernica o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, nebráni uloženiu povinnosti zložiť občiansku integračnú skúšku. Vykonávacie pravidlá tejto povinnosti však nesmú ohroziť dosiahnutie cieľov smernice. V druhom prípade išlo o to, či integračná skúška je zlučiteľná so smernicou o práve na zlúčenie rodiny. Súdny dvor rozhodol, že členské štáty môžu vyžadovať, aby štátni príslušníci tretích krajín zložili pred zlúčením rodiny integračnú skúšku, výkon takéhoto práva na zlúčenie rodina však nemá byť znemožnený alebo neprimerane sťažený.

C-649/13 Comité d'entreprise de Nortel Networks a i. (11. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania - Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 2 písm. g), článok 3 ods. 2 a článok 27 – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Hlavné konkurzné konanie – Vedľajšie konkurzné konanie – Konflikt právomoci – Výlučná alebo alternatívna právomoc – Určenie rozhodného práva – Určenie majetku dlžníka, na ktorý sa vzťahuje vedľajšie konkurzné konanie – Zistenie, kde sa tento majetok nachádza – Majetok nachádzajúci sa v treťom štáte.“

Súdny dvor rozhodol, že súdy členského štátu, v ktorom bolo začaté vedľajšie konkurzné konanie, majú alternatívnu právomoc so súdmi členského štátu, v ktorom bolo začaté hlavné konanie, rozhodnúť o určení majetku dlžníka, na ktorý sa vzťahujú účinky tohto vedľajšieho konania. Určenie majetku dlžníka, na ktorý sa vzťahujú účinky vedľajšieho konkurzného konania, sa musí uskutočniť v súlade s čl. 2 písm. g) nariadenia o konkurznom konaní.

C-554/13 Zh. a O. (11. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Vrátenie neoprávnené sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín – Článok 7 ods. 4 – Pojem ‚riziko pre verejný poriadok‘ – Podmienky, za

ktorých môžu členské štáty upustiť od poskytnutia lehoty na dobrovoľný odchod alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní“

Holandské štátne orgány odmietli poskytnúť dvom štátnym príslušníkom tretích krajín lehotu na dobrovoľný odchod a uložili im povinnosť bezodkladne opustiť územie EÚ. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že vnútroštátna prax, podľa ktorej štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na území členského štátu, predstavuje riziko pre verejný poriadok, a to z jediného dôvodu, že tento štátny príslušník je podozrivý zo spáchania trestného činu alebo bol za takýto čin odsúdený, je v rozpore s právom EÚ. Ďalej sa vyjadril k využitiu možnosti neposkytnúť lehotu na dobrovoľný odchod a nárokom vyplývajúcim v tejto súvislosti zo základných práv.

Spojené veci C-226/13, C-245/13, C-247/13 a C-578/13 Fahnenbrock a i. (11. 6. 2015)

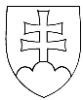
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach - Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností – Nariadenie (ES) č. 1393/2007 – Článok 1 ods. 1 – Pojem ‚občianska alebo obchodná vec‘ – Zodpovednosť štátu za acta iure imperii“

Držitelia gréckych dlhopisov s bydliskom v Nemecku podali na nemecké súdy žaloby proti Grécku, vrátane žalôb o náhradu škody. V súvislosti s doručovaním žalôb žalovanému vznikla otázka, či predmetné žaloby patria medzi občianske alebo obchodné veci v zmysle nariadenia EÚ o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch alebo je ich predmetom konanie alebo nečinnosť štátu pri výkone jeho verejnej moci. Súdny dvor rozhodol, že sporné žaloby možno doručiť gréckemu štátu podľa nariadenia EÚ o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch. Nie je totiž zjavné, že tieto žaloby nepatria pod občianske alebo obchodné veci.

C-373/13 T. (24. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti - Hranice, azyl a prisťahovalectvo – Smernica 2004/83/ES – Článok 24 ods. 1 – Minimálne normy týkajúce sa podmienok pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Zrušenie povolenia na pobyt – Podmienky – Pojem ‚závažné dôvody vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku‘ – Účasť osoby, ktorá má postavenie utečenca, na činnostiach organizácie uvedenej na zozname teroristických organizácií vyhotovenom Európskou úniou“

Turecký štátny príslušník, ktorý žije v Nemecku a ktorému bolo mu priznané postavenie utečenca a udelené povolenie na trvalý pobyt, bol z Nemecka vyhostený a jeho povolenie na pobyt bolo zrušené. Bolo totiž proti nemu začaté trestné konanie za podporovanie, zhromažďovanie darov a príležitostné distribuovanie periodika Kurdskej strany pracujúcich. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že povolenie na pobyt, ktoré už bolo utečencovi udelené, možno zrušiť buď na základe čl. 24 ods. 1 smernice 2004/83, pokiaľ existujú závažné dôvody vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku v zmysle tohto ustanovenia, alebo na základe čl. 21 ods. 3 uvedenej smernice, pokiaľ existujú dôvody na uplatnenie výnimky zo zásady zákazu vrátenia stanovenej v tej istej smernici. Podpora združení zaradených na sankčné

zoznamy môže byť dôvodom na takýto postup, pričom Súdny dvor bližšie vymedzil podmienky, ktoré musí členský štát dodržať, ak sa pre uvedený postup rozhodne.

C-237/15 PPU Lanigan (16. 7. 2015)

„Konanie o predbežnej otázke – Naliehavé konanie o predbežnom konaní – Listina základných práv EÚ – Článok 6 – Právo na slobodu a bezpečnosť – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatýkací rozkaz – Povinnosť vykonať európsky zatýkací rozkaz – Článok 12 – Držanie vyžiadanej osoby vo väzbe – Článok 15 – Rozhodnutie o odovzdaní – Článok 17 – Lehoty a postupy pre rozhodnutie o výkonu – Dôsledky prekročenia lehôt“

V tejto veci neboli dodržané lehoty na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Vnútroštátny súd sa pýtal na dôsledky nedodržania týchto lehôt, najmä vo vzťahu k zadržiavanej osobe. Súdny dvor rozhodol, že vykonávajúci justičný orgán má po uplynutí stanovených lehôt naďalej povinnosť prijať rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Tiež rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby v takej situácii bola vyžiadaná osoba ponechaná v súlade s právom vykonávajúceho členského štátu vo väzbe, aj keď celková doba držania tejto osoby vo väzbe tieto lehoty prekračuje. Táto doba však nesmie byť za konkrétnych okolností neprimeraná, čo musí overiť predkladajúci súd. Napokon Súdny dvor ozrejml povinnosti vyplývajúce z práva EÚ v prípade ukončenia väzby.

C-184/14 A (16. 7. 2015)

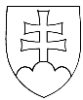
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych a obchodných veciach – Právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti – Nariadenie (ES) č. 4/2009 – Článok 3 písm. c) a d) – Návrh týkajúci sa vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, ktorý bol súčasne podaný v rámci konania o rozluke v inom členskom štáte, ako je členský štát, kde majú deti obvyklý pobyt“

V tomto prípade išlo o právomoc súdov rozhodnúť o príspevkoch na detskú starostlivosť. Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ bol na súd v členskom štáte podaný návrh na rozluke alebo rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa a na súd iného členského štátu návrh týkajúci sa rodičovských práv a povinností k tomuto dieťaťu, návrh týkajúci sa vyživovacej povinnosti k tomuto istému dieťaťu je vedľajším návrhom výlučne v konaní o rodičovských právach a povinnostiach.

C-681/13 Diageo Brands (16. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Uznávanie a výkon rozsudkov – Dôvody zamietnutia – Porušenie verejného poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie – Rozhodnutie súdu iného členského štátu, ktoré je v rozpore s právom Únie v oblasti ochranných známk – Smernica 2004/48/ES – Dodržiavanie práv duševného vlastníctva – Trovy konania“

Súdny dvor okrem iného rozhodol, že skutočnosť, že súdne rozhodnutie vydané v členskom štáte je v rozpore s právom EÚ, neodôvodňuje, aby toto rozhodnutie nebolo uznané v inom členskom štáte z dôvodu, že porušuje verejný poriadok tohto posledného uvedeného štátu, pokiaľ uvedené nesprávne právne posúdenie nepredstavuje zjavné porušenie právnej normy považovanej za podstatnú v právnom poriadku EÚ, a teda v právnom poriadku členského

štátu, v ktorom sa žiada o uznanie, alebo práva uznaného ako základné v týchto právnych poriadkoch. O takú situáciu nejde v prípade nesprávneho posúdenia, ktoré má vplyv na uplatnenie ustanovenia, akým je čl. 5 ods. 3 smernice o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov, zmenenej a doplnenej Dohodou o EHP.

R. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-255/14 Chmielewski (16. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1889/2005 – Kontrola peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Európskej únie alebo z nej vystupujú – Články 3 a 9 – Oblasť ochranných známkov, zmenenej a doplnenej Dohodou o EHP.“

Právna úprava EÚ na účely predchádzania nezákonnému prenosu hotovosti stanovuje, že každá osoba prekračujúca vonkajšiu hranicu EÚ s hotovosťou vyššou ako 10 000 € musí, keď prekročí hranicu, deklarovat túto čiastku príslušným orgánom členského štátu. Sankcie za porušenie tejto povinnosti stanovujú členské štáty. V Maďarsku veľkosť uloženej pokuty v prípade porušenia tejto povinnosti závisí na čiastke neoznámenej hotovosti. Maďarské zákony ukladajú pokutu vo výške 60 % z každej neoznámenej sumy nad 50 000 €. Súdny dvor rozhodol, že takáto vnútroštátna právna úprava nie je v súlade so zásadou proporcionality.

S. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-218/14 Singh a i. (16. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Článok 13 ods. 2 prvý pododsek písm. a) – Právo pobytu rodinných príslušníkov občana Únie – Manželstvo medzi občanom Únie a štátnym príslušníkom tretej krajiny – Zachovanie práva pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny po odchode občana Únie z hostiteľského členského štátu a následnom rozvode - Článok 7 ods. 1 písm. b) – Dostatočné zdroje – Zohľadnenie zdrojov manžela, ktorý je štátny príslušník tretej krajiny – Právo štátneho príslušníka tretej krajiny pracovať v hostiteľskom členskom štáte na účely prispenia k získaniu dostatočných zdrojov“

Štátni príslušníci tretích krajín uzavreli manželstvá s občanmi EÚ (Lotyšskou, Nemkou a Litovkou) a bývali s nimi v Írsku dlhšie ako štyri roky. Ich manželky odišli z Írska a až následne podali návrh na rozvod. Írske orgány sa domnievali, že za daných okolností ich manželia stratili právo pobytu. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že štátny príslušník tretej krajiny, rozvedený s občanom EÚ, ktorého manželstvo pred začatím rozvodového konania trvalo aspoň tri roky, vrátane jedného roku v hostiteľskom členskom štáte, nemá nárok na zachovanie práva na pobyt v tomto členskom štáte, ak začatie rozvodového konania predchádzal odchod manželského partnera, ktorý je občanom EÚ, z uvedeného členského štátu. Súd však pripomína, že vnútroštátna práva môže poskytnúť širšiu ochranu.

T. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-405/14 PST CLC (11. 6. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zaradenie tovaru podľa sadzobníka – Platnosť bodu 2 tabuľky uvedenej v prílohe nariadenia (ES) č. 384/200 v období od 22. marca 2004 do 22. decembra 2009 – Použitelnosť tohto ustanovenia na colné vyhlásenia podané“

v priebehu roka 2008 – Zaradenie výrobkov určených pre počítače pozostávajúcich z chladiaceho telesa a ventilátora“

Spoločnosť PST CLC požiadala o vrátenie cla z dôvodu zrušenia bodu 2 tabuľky uvedenej v prílohe nariadenia č. 384/2004, a to nariadením č. 1179/2009, v nadväznosti na rozsudok vo veci C-173/08 *Kloosterboer Services*⁹. Mestský súd v Prahe rozhodol, že uvedená spoločnosť nemá nárok na vrátenie cla. Odôvodnil to tým, že zaradenie výrobkov sa v relevantnom období malo riadiť týmto bodom, nakoľko uvedené zrušenie má účinky iba *pro futuro*. Súdny dvor však v tejto súvislosti uznesením rozhodol, že bod 2 tabuľky uvedenej v prílohe nariadenia č. 384/2004 bol počas doby účinnosti tohto nariadenia, teda od 2. marca 2004 do 22. decembra 2009, neplatný. Pripomenul, že rozhodnutie Súdneho dvora, ktorým je v konaní o prejudiciálnej otázke uznaný akt EÚ za neplatný, má rovnako ako rozsudok, ktorým sa akt zrušuje, v zásade retroaktívny účinok.

U. Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv

C-83/14 ČEZ Razpredelenie Bãlgarija (16. 7. 2015)

„Smernica 2000/43/ES – Zásada rovnosti zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod – Mestské časti obývané prevažne osobami rómskeho pôvodu – Umiestnenie elektromerov na elektrické stĺpy siete vysokého napätia vo výške 6 až 7 metrov – Pojmy ‚priama diskriminácia‘ a ‚nepriama diskriminácia‘ – Dôkazné bremeno – Prípadné odôvodnenie – Predchádzanie manipulácií s elektromermi a protiprávnych odberov – Proporcionalita – Všeobecný charakter opatrenia – Urážlivý a stigmatizujúci účinok tohto opatrenia – Smernice 2006/32/ES a 2009/72/ES – Nemožnosť konečného odberateľa kontrolovať svoju spotrebu elektriny“

Prevádzkovateľ distribučnej elektrickej siete v Bulharsku umiestnil elektromery pre všetkých odberateľov v jednej mestskej časti na elektrické stĺpy siete vysokého napätia vo výške 6 až 7 metrov. V ostatných mestských častiach sú elektromery vo výške 1,70 metra. Sporné bolo, či napadnutá prax predstavuje zakázanú diskrimináciu na základe etnického pôvodu. Súdny dvor rozhodol, že umiestnenie elektromerov v nedostupnej výške v mestskej časti obývanej prevažne Rómami môže predstavovať diskrimináciu na základe etnického pôvodu. Vo svojom rozsudku okrem iného uviedol, že zásada rovnosti zaobchádzania sa neuplatňuje len na osoby s určitým etnickým pôvodom, ale aj na osoby, ktoré síce nie sú príslušníkmi dotknutej etnickej skupiny, ale spolu s týmito znášajú diskriminačné opatrenia. Zdôraznil, že samotná prítomnosť osôb, ktoré nie sú rómskeho pôvodu, nevylučuje, že napadnutá prax bola zavedená s ohľadom na etnický pôvod, ktorý je spoločný pre väčšinu obyvateľov tejto mestskej časti.

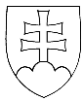
V. Oblasť: Životné prostredie

C-461/13 Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (1. 7. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Politika Únie v oblasti vodného hospodárstva – Smernica 2000/60/ES – Článok 4 ods. 1 – Environmentálne ciele týkajúce sa povrchových vôd – Zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody – Projekt výstavby

---

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 18. júna 2009 vo veci C-173/08 *Kloosterboer Services BV proti Inspecteur van de Belastingdienst v. Douane Rotterdam*.

vodnej cesty – Povinnosť členských štátov nepovoliť projekt, ktorý môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody – Určujúce kritériá na posúdenie existencie zhoršenia stavu útvaru vody.“

Aliancia pre životné prostredie z Nemecka napádala pred vnútroštátnym súdom povolenie, ktoré vydal príslušný spolkový orgán na prehlbenie rôznych úsekov rieky Vezera tak, aby sa väčšie kontajnerové lode mohli doplaviť do prístavov. Otázne bolo, či je rámcová smernica o vode uplatniteľná na konanie o povolení tohto projektu alebo či sa obmedzuje iba na uvedenie programových cieľov plánovania vodohospodárskeho manažmentu. Súdny dvor rozhodol, že členské štáty sú s výhradou udelenia výnimky stanovenej v rámcovej smernici o vode povinné na základe tejto smernice odmietnuť povolenie konkrétneho projektu, pokiaľ môže spôsobiť zhoršenie stavu dotknutého vodného útvaru. Objasnil tiež bližšie obsah pojmu „zhoršenie stavu“ útvaru povrchovej vody.

C-653/13 Európska komisia v. Talianska republika (16. 7. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 2006/12/ES – Články 4 a 5 – Nakladanie s odpadmi – Región Kampánia – Rozsudok Súdneho dvora – Konštatovanie nesplnenia povinnosti – Čiastočné nevykonanie rozsudku – Článok 260 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ – Finančné sankcie – Penále – Paušálna pokuta“

Súdny dvor ešte v roku 2010 rozhodol, že Taliansko si nesplnilo povinnosti ohľadom nakladania s odpadmi, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ. Konkrétne išlo o nakladanie s odpadom v regióne Kampánia. Keďže Taliansko nevykonalo uvedený rozsudok, EK sa na Súdny dvor obrátila s novou žalobou podľa čl. 260 ods. 2 ZFEÚ. Súdny dvor žalobe vyhovel a uložil Taliansku povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu 20 miliónov eur a penále 120 000 eur za každý deň omeškania. Okrem iného vzhľadom na okolnosti Súdny dvor zamietol návrh EK na zostupné penále. Taktiež viackrát poukázal na iné prípady týkajúce sa problematiky nakladania s odpadmi v Taliansku, z čoho vyvodil, že Taliansko v odvetví nakladania s odpadmi porušuje právo EÚ opakovane.

C-140/14 Európska komisia v. Slovinská republika (16. 7. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2008/98/ES a 1999/31/ES – Prevencia a odstránenie uloženia vyťaženej materiálu a iných odpadov – Skládkovanie odpadu – Neprijatie opatrení pre likvidáciu a uskladnenie týchto odpadov – Využitie opravných prostriedkov na súdoch“

Súdny dvor v tomto prípade rozhodol, že Slovinsko nedodržalo viaceré ustanovenia smerníc o odpadoch a o skládkach odpadov. Okrem iného ozrejnil, na čo všetko sa EK môže (a vzhľadom na nedostatok vlastných vyšetrovacích právomocí aj potrebuje) spoliehať pri konaní o porušení, ako napr. informácie a dôkazy od sťažovateľov či informácie a podklady od samotných členských štátov a jeho orgánov. Taktiež odmietol, že by sa Slovinsko na účely obhajoby mohlo odvolávať na okolnosť, akou je napadnutie rozhodnutí inšpekcie životného prostredia na vnútroštátnych súdoch. Poukázal na ustálenú judikatúru, že na interné okolnosti sa členské štáty odvolávať nemôžu a že povinnosti z práva EÚ sa týkajú všetkých orgánov štátu, vrátane súdov, pričom na účely plnej účinnosti práva EÚ môže byť potrebné aj prijatie predbežných opatrení z ich strany.

C-145/14 Európska komisia v. Bulharská republika (16. 7. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 1999/31/ES – Článok 14 – Skládkovanie odpadu – Iný ako nebezpečný odpad – Nesúlad existujúcich skládok“

V tejto veci Súdny dvor odsúdil Bulharsko za porušenie povinností, ktoré mu vyplývajú zo smernice o skládkach odpadov, pokiaľ ide o splnenie požiadaviek pri existujúcich skládkach. Okrem iného bola v tejto veci sporná prípustnosť žaloby, pričom Bulharsko tvrdilo, že EK akceptovala ním predložený harmonogram na niekoľko rokov vopred. SD však túto argumentáciu Bulharska vzhľadom na okolnosti veci neprijal a žalobu označil za prípustnú.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU**A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo****T-395/14 Best-Lock (Europe) Ltd. v. ÚHVT (16. 6. 2015)****T-396/14 Best-Lock (Europe) Ltd. v. ÚHVT (16. 6. 2015)**

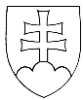
„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Trojrozmerná ochranná známka Spoločenstva – Tvar hračkárskej figúrky – Tvar hračkárskej figúrky s výčnelkom – Absolútne dôvody zamietnutia – Tvar tovaru, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie technického výsledku – Článok 7 ods. 1 písm. e) pododsek i) a ii) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Zlý úmysel – Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Všeobecný súd zamietol žiadosť o zrušenie ochranných známok známej spoločnosti Lego, ktorými boli v oboch prípadoch známky zobrazujúce hračkárske figúrky Lego v tvare osoby. Konkurenčná spoločnosť žiadala vyhlásenie neplatnosti týchto známok z dôvodu, že ich tvar je nevyhnutný pre dosiahnutie technického výsledku. Všeobecný súd túto argumentáciu zamietol. Nič totiž nenasvedčuje tomu, že ich tvar je ako celok nevyhnutný pre dosiahnutie nejakého technického výsledku. Ich tvar má len pripomínať ľudské telo.

T-436/12 Deutsche Rockwool Mineralwoll v. ÚHVT (8. 7. 2015)**T-548/12 Deutsche Rockwool Mineralwoll v. ÚHVT (8. 7. 2015)**

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Spoločenstva Rock & Rock – Skoršie národné slovné ochranné známky MASTERROCK, FIXROCK, FLEXIROCK, COVERROCK a CEILROCK – Obrazová ochranná známka Spoločenstva REDROCK – Skoršie národné slovné ochranné známky ROCK, KEPROCK, FLEXIROCK, FORMROCK, FLOOR-ROCK, TERMAROCK, KLIMAROCK, SPEEDROCK, DUROCK, SPLITROCK, PLANAROCK, TOPROCK, KLEMMROCK, FIXROCK, SONOROCK PLUS, VARIROCK, SONOROCK a MASTERROCK – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Obe tieto konania súviseli s tým, že ÚHVT zapísal Redrock a Rock & Rock ako obrazové ochranné známky. Žalobca, ktorý na ÚHVT podal návrhy na vyhlásenie neplatnosti týchto známok, je majiteľom skorších ochranných známok, ktoré všetky obsahujú v názve slovo „rock“ a sú zapísané pre stavebné materiály, pre ktoré boli zapísané aj napádané ochranné

známky. Rozhodnutie ÚHVT, ktorým zamietol tieto návrhy, potvrdil aj Všeobecný súd. Uviedol najmä, že v tomto prípade nie je možné domáhať sa rozšírenej ochrany poskytovanej skupine ochranných znáмок, keďže spoločný prvok všetkých skorších ochranných znáмок „rock“ je vo veľkej miere opisný a pochvalný. Vyhovenie návrhom na vyhlásenie neplatnosti by viedlo k monopolizácii tohto prvku.

B. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

T-296/12 The Health Food Manufacturers' Association a i. v. Európska komisia (12. 6. 2015)

T-334/12 Plantavis a NEM v. Európska komisia a EFSA (12. 6. 2015)

„Ochrana spotrebiteľa – Nariadenie (EÚ) č. 432/2012 – Zdravotné tvrdenia o potravinách – Žaloba o neplatnosť – Právny akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Priama dotknutosť – Prípustnosť – Porušenie článkov 13 a 28 nariadenia (ES) č. 1924/2006 – Námiетка nezákonnosti – Register zdravotných tvrdení – Zásada riadnej správy vecí verejných – Zákaz diskriminácie – Nesprávne kritériá hodnotenia – Právo byť vypočutý – Právna istota – Neprimerané prechodné obdobie – Zoznam pozastavených tvrdení“

V oboch prípadoch žaloby smerovali proti nariadeniu EK, ktorým sa vytvára zoznam povolených zdravotných tvrdení o potravinách, a to iných, ako sú tvrdenia, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí. Obe žaloby Všeobecný súd zamietol. Kým však v prípade T-296/12 považoval žalobkyne za priamo dotknuté nariadením č. 432/2012, v prípade T-334/12 uviedol, že sa priamu dotknutosť uvedeným nariadením žalobcom nepodarilo preukázať. Okrem iných otázok riešil Všeobecný súd v predmetných konaniach aj otázku práva žalobcov byť vypočutý pred prijatím zoznamu povolených tvrdení zo strany EK. Dospel k záveru, že toto právo žalobcov nebolo porušené, nakoľko čl. 13 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1924/2006 nestanovuje, že by EK bola povinná poradiť sa s výrobcami v tejto oblasti v rámci postupu prijímania zoznamu povolených tvrdení. Z čl. 13 ods. 2 uvedeného nariadenia totiž vyplýva, že len členské štáty sú oprávnené poskytnúť EK vnútroštátne zoznamy zdravotných tvrdení. Akékoľvek výhrady žalobcov týkajúce sa predmetných zoznamov teda môžu preskúmať len príslušné vnútroštátne orgány.

C. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-527/13 Talianska republika v. Európska komisia (24. 6. 2015)

„Štátna pomoc – Odvod za mlieko – Pomoc poskytnutá Talianskom výrobcem mlieka – Schéma pomoci spojená s vrátením odvodu za mlieko – Podmienečné rozhodnutie – Nedodržanie podmienky, ktorá umožnila uznať zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom – Pomoc de minimis – Existujúca pomoc – Nová pomoc – Zmena existujúcej pomoci – Konanie o preskúmaní štátnej pomoci – Povinnosť odôvodnenia – Dôkazné bremeno“

Rozhodnutím Rady bolo Taliansku umožnené poskytnúť výrobcem mlieka štátnu pomoc za splnenia určitých podmienok. Taliansko následne pomoc poskytlo, avšak porušilo jednu z podmienok, keďže umožnilo výrobcem mlieka odklad jednej splátky. EK toto kvalifikovala ako novú štátnu pomoc v rozsahu, v akom sa týkala výrobcov mlieka, ktorí využili odloženie úhrady. Všeobecný súd uviedol, že EK nesprávne kvalifikovala predmetné štátne opatrenie ako

„novú pomoc“, ale mala ho posudzovať ako existujúcu pomoc. EK môže posúdiť zmenu existujúcej pomoci aj celú existujúcu pomoc, ktorej sa táto zmena týka, ako novú a prípadne protiprávnu pomoc, avšak len v prípade, ak preukáže, že uvedená zmena ovplyvňuje samotnú podstatu už existujúceho opatrenia, čo v tomto prípade podľa Všeobecného súdu nedodržala.

T-312/14 Federcoopesca a i. v. Európska komisia (7. 7. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Rybolov – Kontrolný režim Spoločenstva k zaisteniu dodržiavania pravidiel spoločnej rybárskej politiky – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa zavádza akčný plán na odstránenie nedostatkov talianskeho systému kontroly rybolovu – Akt, ktorý sám o sebe nemení právne postavenie žalobcu – Nedostatok osobnej dotknutosti - Nepripustnosť“

V tomto prípade Všeobecný súd zamietol žalobu združení združujúcich osoby či subjekty profesijne činné najmä v oblasti rybolovu a zastupujúcich záujmy týchto osôb a subjektov ako neprípustnú. Žalobkyne totiž neboli aktívne legitimované na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu EK. Všeobecný súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie EK sa netýka združení rybárov individuálne, pretože sa jednak vzťahuje na objektívne určené situácie a jednak vyvoláva právne účinky vzhľadom k všeobecne a abstraktne ponímaným kategóriám osôb. Okrem toho sa nezdá, že by pri prijímaní predmetného rozhodnutia bola EK povinná nasledovať postup, v rámci ktorého by boli členovia žalobkyní alebo žalobkyne schopní uplatňovať svoje prípadné práva.

T-561/13 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (15. 7. 2015)

„EPUZF – Záručná sekcia – EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Program rozvoja vidieka pre Galíciu (2007-2013) – Opatrenia na podporu rozvoja vidieka - Prírodné znevýhodnené zóny – Výdavky vynaložené Španielskom – Kontroly na mieste – Povinnosť vykonať sčítanie zvierat – Článok 10 odsek 2 a 4 a článok 14 odsek 2 nariadenia (ES) č. 1975/2006 – Článok 35 odsek 1 nariadenia (ES) č. 796/2004 – Konanie pre zmeškanie“

Španielsko napadlo žalobou vykonávacie rozhodnutie EK, ktorým vylúčila z financovania niektoré výdavky vynaložené Španielskom v rámci platieb odškodného v súvislosti s prírodným znevýhodnením z plánu rozvoja vidieka. Dôvodom vylúčenia bolo, že Španielsko nevykonalo kontroly na mieste, v rámci ktorých by boli spočítané zvieratá. EK nepodala v príslušnej lehote vyjadrenie k žalobe. Všeobecný súd usúdil, že môže na žiadosť Španielska vydať rozsudok pre zmeškanie, keďže má v súdnom spise dostatok informácií. Dospel však k záveru, že rozhodnutie EK bolo oprávnené, a to napriek argumentom Španielska, že objem poskytnutej pomoci bol naviazaný na plochu, a nie na počet zvierat. Žalobu Španielska preto zamietol.

D. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-115/13 Dennekamp v. Európsky parlament (15. 7. 2015)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa účasti niektorých členov Parlamentu na doplnkovom dôchodkovom systéme – Zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jednotlivca – Článok 8 písm. b) nariadenia (ES) č. 45/2001 – Poskytnutie osobných údajov – Podmienky nevyhnutnosti poskytnutia údajov a nebezpečenstva poškodenia oprávnených záujmov dotknutej osoby“

Všeobecný súd v tejto veci zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu, ktorým zamietol prístup žalobcu k niektorým dokumentom týkajúcim sa účasti niekoľkých členov EP na doplnkovom dôchodkovom systéme. V konaní sa riešil najmä prístup k osobným údajom na základe žiadosti o prístup k dokumentom podľa nariadenia 1049/2001 a vzájomná interakcia medzi nariadením 1049/2001 a nariadením 45/2001 o ochrane osobných údajov. Všeobecný súd na účely uplatnenia nariadenia 45/2001 explicitne rozlišoval medzi osobnými údajmi zo súkromnej sféry a osobnými údajmi patriacimi pod sféru verejného záujmu, pričom dospel k záveru, že v súlade s logikou nariadenia 45/2001 sa na osobné údaje, ktoré patria do verejnej sféry, vzťahuje nižší stupeň ochrany, ako na tie zo súkromnej sféry.

E. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-436/14 Neka Novin v. Rada EÚ (13. 7. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia voči Iránu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Lehota na podanie žaloby – Uverejnenie oznámenia v Úradnom vestníku – Článok 102 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 – Zamietnutie námietky neprípustnosti“

Všeobecný súd uznesením zamietol námietku neprípustnosti EK, odôvodnenú údajným zmeškaním lehoty na podanie žaloby. Rozhodol, že ak je opatrenie EÚ notifikované dotknutej osobe prostredníctvom oznámenia uverejneného v Ú. v. EÚ (napr. z dôvodu neznalosti adresy dotknutej osoby, ako v tomto prípade), pripočítava sa k lehote na podanie žaloby aj 14 dní, tak ako pri iných aktoch, ktoré možno žalovať a pri ktorých sa lehota na podanie žaloby odvíja od uverejnenia v Ú. v. EÚ (predtým čl. 102 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, teraz čl. 59 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu).

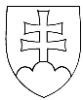
F. Oblasť: Štátna pomoc

Spojené veci T-425/04 RENV a T-444/04 RENV Francúzska republika a Orange v. Európska komisia (2. 7. 2015)

„Štátna pomoc – Finančné opatrenia v prospech France Télécom – Skoršia ponuka akcionára – Verejné vyhlásenia francúzskeho štátu – Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Absencia rozšírenia formálneho procesu preskúmania – Právo na obhajobu – Kritérium obozretného súkromného investora – Bežné trhové podmienky – Nesprávne právne posúdenie – Zjavne nesprávne posúdenie“

Toto konanie sa týkalo štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom spoločnosti France Telecom, ktorú podľa EK predstavovali jednak verejné vyhlásenia francúzskeho ministra z júla 2002, že spoločnosť France Telecom, ktorej 56% vlastníkom je práve Francúzsko, podporia v prípade finančných ťažkostí, a jednak ponuka akcionárskej pôžičky, ktorú však France Telecom nevyužila. Všeobecný súd vyhovel prvostupňovým žalobám a rozhodnutie EK sčasti zrušil s odôvodnením, že nedošlo k skutočnému poskytnutiu pôžičky, a teda nemožno hovoriť o štátnej pomoci.¹⁰ Súdny dvor však v odvolaní odmietol argumentáciu Všeobecného súdu, keď rozhodol, že samotný príslub pôžičky predstavoval výhodu pre podnik pochádzajúcu zo

¹⁰ Rozsudok Všeobecného súdu z 21. mája 2010 v spojených veciach T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, *Francúzska republika a i. v. Európska komisia*.

štátnych zdrojov. Súdny dvor tak rozsudok zrušil a vrátila vec Všeobecnému súd na ďalšie prejednanie.¹¹ V tomto konaní však Všeobecný súd opätovne zrušil rozhodnutie EK, keď rozhodol, že EK chybné aplikovala test obozretného súkromného investora. Podľa Všeobecného súdu mala EK aplikovať tento test na čas, kedy malo dôjsť k prijatiu sporných opatrení garantujúcich pôžičku, čo bolo podľa Všeobecného súdu v decembri 2002, a nie v júli toho istého roku, teda v čase mediálnych vyhlásení. Keďže podľa súdu EK nepreukázala, že by zámer francúzskej vlády poskytnúť finančnú pomoc vyplýval už zo spomínaných vyjadrení z júla 2002, EK pochybila pri aplikácii testu obozretného súkromného investora, a teda aj pri klasifikácii sporných opatrení ako štátnej pomoci.

Spojené veci T-186/13, T-190/13 a T-193/13 Holandské kráľovstvo v. Európska komisia (30. 6. 2015)

„Štátna pomoc – Predaj pozemkov – Pomoc poskytnutá Schouten de Jong Bouwfonds verejno-súkromným partnerstvom zriadeným obcou Leidschendam-Voorburg – Zníženie predajných cien pozemkov a retroaktívna výnimka z platenia poplatkov za prevádzku a kvalitu – Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariadení jej vymáhania – Pojem pomoc – Kritérium súkromného investora – Posúdenie s ohľadom na všetky príslušné časti spornej transakcie a jej kontext“

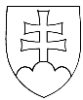
V tomto konaní Všeobecný súd zrušil rozhodnutie EK o štátnej pomoci poskytnutej Holandskom, ktoré sa týkalo predaja pozemkov mestom Leidschendam-Voorburg za cenu nižšiu, ako bola trhová cena, súkromnej firme SJB v rámci projektu prestavby centra Leidschendam, ktorý bol financovaný na báze verejno-súkromného partnerstva (PPP projekt). Podľa Všeobecného súdu EK nevezala pri rozhodovaní do úvahy všetky relevantné okolnosti, za ktorých došlo k spornému predaju pozemkov, a to najmä právnu situáciu, v ktorej sa nachádzalo mesto na základe podpisu viacerých bilaterálnych dohôd. EK teda bez posúdenia všetkých podstatných skutočností nemohla dostatočne preukázať, či sporné opatrenie poskytlo firme SJB takú výhodu, ktorú by nebola schopná získať aj za bežných trhových podmienok, čím nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok preukázania štátnej pomoci v zmysle čl. 107 ods. 1 ZFEÚ.

T-305/13 SACE a SACE BT v. Európska komisia (25. 6. 2015)

„Štátna pomoc – Poistenie vývozných úverov – Zaistenie priznané verejnoprávnym podnikom svojej dcérskej spoločnosti – Kapitálové vklady na krytie strát dcérskej spoločnosti – Pojem štátna pomoc – Pripísateľnosť štátu – Kritérium súkromného investora – Povinnosť odôvodnenia“

Žalobkyne v tomto konaní, materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť v rozsahu 100 %, sú firmy pôsobiace v odvetví poistenia vývozných úverov. Jediným akcionárom materskej spoločnosti bolo talianske ministerstvo hospodárstva a financií. Obe žalobkyne sa domáhali zrušenia rozhodnutia EK, podľa ktorého opatrenia prijaté matkou spočívajúce v upísaní zaistenia a kapitálových vkladov voči jej dcére predstavovali nedovolenú štátnu pomoc. Namietali jednak, že sporné opatrenia nemožno pripísať talianskej vláde, a jednak, že EK zle aplikovala kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve. Všeobecný súd

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora z 19. marca 2013 v spojených veciach C-399/10 P a C-401/10 P *Bouygues a Bouygues Télécom v. Európska komisia*.

konštatoval, že EK na základe všetkých nepriamych dôkazov mohla legitímne vychádzať zo zistenia, že matka bola úzko spojená s talianskymi orgánmi verejnej moci, ktoré ju používali v rámci svojej politiky podpory činnosti talianskeho hospodárstva, aby dospela k záveru o pripísateľnosti sporných opatrení štátu. Zároveň rozhodol, že pri neexistencii primeraného predchádzajúceho hospodárskeho hodnotenia rentability sporných opatrení mohla EK konštatovať ich nesúlad s kritériami súkromného investora. Všeobecný súd preto žalobu zamietol.

G. Oblasť: Životné prostredie

T-847/14 GHC v. Európska komisia (24. 6. 2015)

„Životné prostredie – Ochrana ozónovej vrstvy – Fluórované skleníkové plyny – Nariadenie (EÚ) č. 517/2014 – Uvedenie fluórovaných uhľovodíkov na trh – Stanovenie referenčnej hodnoty – Pridelenie kvót – Povinnosť odôvodnenia – Metóda výpočtu“

Žalobkyňa v tomto konaní namietala protiprávnosť rozhodnutia EK, ktorým jej určila referenčné hodnoty v zmysle nariadenia o fluórovaných skleníkových plynoch. Všeobecný súd žalobe vyhovel a rozhodol, že voľná úvaha EK pri výpočte referenčných hodnôt ju v žiadnom prípade neoprávňuje použiť také metódy výpočtu, podľa ktorých by referenčné hodnoty neboli založené na množstvách HFC skutočne uvedených na trh. EK sa totiž v konaní nepodarilo preukázať, že zohľadnenie ročnej zmeny zásob umožnilo presnejšie stanoviť množstvá HFC uvedené na trh v zmysle nariadenia 517/2014, než ako by to bolo možné bez tohto zohľadnenia na základe údajov získaných podľa skoršieho nariadenia o fluórovaných skleníkových plynoch. V priebehu konania navyše žalobkyňa preukázala, že množstvá HFC, ktoré uviedla na trh, presne zodpovedali rozdielu medzi množstvami dovezených HFC, ktoré boli prepustené do voľného obehu, a množstvami vyvezených HFC.

H. Oblasť: Verejné zdravie

T-452/14 Laboratoires CTRS v. Európska komisia (11. 6. 2015)

„Humánne lieky – Lieky na ojedinelé ochorenia – Povolenie na uvedenie na trhu lieku Cholic Acid FGK (s novým názvom Kolbam) – Liečebné indikácie – Výhradné postavenie na trhu – Článok 8 ods. 1 nariadenia (ES) č. 141/2000“

V tomto prípade Všeobecný súd zrušil vykonávacie rozhodnutie EK o povolení, za výnimočných okolností, na uvedenie na trh humánneho lieku na ojedinelé ochorenia „Cholic Acid FGK – kyselina cholová“ (neskôr premenovaný na Kolbam), a to z dôvodu porušenia čl. 8 ods. 1 nariadenia č. 141/2000. V zhrnutí charakteristík produktu a v hodnotiacej správe totiž boli pri lieku Kolbam uvedené informácie o účinnosti pre terapeutické indikácie, pre ktoré bol už skôr povolený liek Orphacol. Všeobecný súd uznal, že takýto stav by mohol uľahčiť „neznačkové“ predpisovanie lieku Kolbam pre terapeutické indikácie týkajúce sa lieku Orphacol, a tak viesť k obchádzaniu výhradného postavenia na trhu priznaného lieku Orphacol, a teda následne k neúčinnosti čl. 8 ods. 1 nariadenia č. 141/2000.